

Vilija ALEKNAITĖ-ABRAMIKIENĖ

Gimė 1957 m. Tauragėje. 1975 m. baigė M. K. Čiurlionio vidurinę meno mokyklą, 1980 m. – su pagyrimu Lietuvos konservatoriją (dabar – Lietuvos muzikos ir teatro akademija). Studijavo Mykolo Romerio universiteto magistrantūroje teisę ir valdymą. 1990–1992 m. buvo nuolatinė savaitraščio „Šiaurės Atėnai“ bendradarbė, „Laisvosios Europos“ radijo politikos korespondentė.

Nuo Sąjūdžio* pradžios aktyvi sąjūdininkė. 1991 m. sausio mėnesį, po sovietų kariuomenės agresijos prieš Lietuvos Respubliką, kartu su grupe intelektualų įsteigė Piliečių chartiją, tapo šios organizacijos tarybos ir komiteto nare.

1992–2000 m., 2004–2008 m., 2008–2012 m. kadencijų Lietuvos Respublikos Seimo narė. Šios kadencijos Seimo Užsienio reikalų ir Europos reikalų komitetų narė, Seimo delegacijos Europos saugumo ir bendradarbiavimo organizacijos (ESBO) Parlamentinėje Asamblėjoje pirmininkė. Aktyviai siekia, kad komunistų ir nacių totalitarinių režimų įvykdyti nusikaltimai žmoniškumui Europos Sąjungos būtų įvertinti vienodai teisingai, vadovaujantis Niurnbergo proceso metu apibrėžtais kriterijais.

2009 metų vasarą Vilniuje vykusios ESBO Parlamentinės Asamblėjos sesijos metu buvo priimtos dvi jos inicijuotos rezoliucijos: dėl energetinio saugumo ir dėl suskaldytos Europos suvienijimo. Pastarojoje pasmerkti nacizmo ir stalinizmo totalitarinių režimų nusikaltimai ir paminėta Molotovo–Ribentropo pakto 70 metų sukaktis.

Išsamesnė biografija: www.lrs.lt (Seimo nariai)

Dr. Vladimiras JARMOLENKO

Gimė 1948 m. RTFSR, Astrachanės mieste. 1972 m. baigė Kauno medicinos institutą, įgijo biofiziko kvalifikaciją, biologijos mokslų kandidatas (dabar – gamtos mokslų daktaras).

Nuo Sąjūdžio* pradžios aktyvus sąjūdininkas.

Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras***.

1990–1992 m. Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo deputatas. Derybų su Rusija dėl sovietų kariuomenės išvedimo iš Lietuvos delegacijos narys.

1992–1996 m., 1996–1999 m. Lietuvos Respublikos Seimo narys. Dirbo Užsienio reikalų ir Europos reikalų komitetuose. 1994–1999 m. – Europos komisijos prieš rasizmą ir netoleranciją prie Europos Tarybos (Strasbūras) atstovas.

Nuo 1999 m. Lietuvos Respublikos diplomatas. 1999–2001 m. Lietuvos Respublikos ambasados laikinasis reikalų patikėtinis Belgijos Karalystėje, Nyderlandų Karalystėje ir Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei.

2001–2002 m. Lietuvos Respublikos ambasados Belgijos Karalystėje ir Liuksemburgo Didžiąjai Hercogystei ministras patarėjas.

2002–2005 m. Lietuvos Respublikos ambasados Graikijos Respublikoje ministras patarėjas.

2006–2008 m. Lietuvos Respublikos ambasados Rumunijoje laikinasis reikalų patikėtinis.

Nuo 2008 m. iki dabar Lietuvos Respublikos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius Rumunijos Respublikoje.

Išsamesnė biografija: <http://kovo11.lrs.lt>

Česlovas Vytautas STANKEVIČIUS

Gimė 1937 m. Vilkaviškio apskrities Šeščių kaime. 1965 m. baigė Kauno politechnikos instituto Statybos fakultetą, įgijo pramoninės ir civilinės statybos inžinieriaus kvalifikaciją.

1988–1990 m. Sąjūdžio* Seimo narys, Sąjūdžio Kauno tarybos pirmininkas.

Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras***.

1990–1992 m. Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo Pirmininko pavaduotojas.

1990–1991 m. Lietuvos Respublikos valstybinės derybų su SSRS delegacijos narys.

1991–1993 m. Lietuvos Respublikos valstybinės derybų su Rusijos Federacija delegacijos vadovas. (Vadovavo deryboms dėl Lietuvos Respublikos ir Rusijos Federacijos (tuo metu – RTFSR) valstybinių santykių pagrindų sutarties (pasirašyta 1991 m. liepos 29 d.) ir deryboms dėl SSRS okupacinės kariuomenės išvedimo (susitarimai pasirašyti 1992 m. rugsėjo 8 d.).

1991 m. liepos 29 d. dalyvavo oficialioje delegacijoje pasirašant Sutartį tarp Lietuvos Respublikos ir Rusijos Federacijos dėl tarpvalstybinių santykių pagrindų.

1992 m. suteiktas nepaprastąjį ir įgaliotąjį ambasadoriaus diplomatinis rangas.

1996–2000 m. Lietuvos Respublikos Seimo narys ir krašto apsaugos ministras.

2001–2005 m. Lietuvos Respublikos nepaprastasis ir įgaliotasis ambasadorius Norvegijos Karalystėje.

2005–2008 m. užsienio reikalų ministro patarėjas.

Nuo 2008 m. iki dabar Seimo narys, Seimo Pirmininko pavaduotojas, Europos reikalų komiteto pirmininkas, Teisės ir teisėtvarkos komiteto narys.

Išsamesnė biografija: www.lrs.lt (Seimo nariai)

Audronius AŽUBALIS

Gimė 1958 m. Vilniuje. 1976 m. įstojo į Vilniaus valstybinio universiteto Istorijos fakultetą studijuoti žurnalistikos. Už ryšius su Lietuvos Helsinkio grupės nariais 1977 m. pašalintas iš Universiteto. 1989 m. neakivaizdiniu būdu baigė žurnalistikos studijas Vilniaus universitete.

Nuo Sąjūdžio* pradžios aktyvus sąjūdininkas.

1989–1990 m. Sąjūdžio savaitraščio „Atgimimas“ korespondentas.

1990–1992 m. Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo Pirmininko atstovas spaudai.

1991 m. liepos 29 d. dalyvavo oficialioje delegacijoje pasirašant Sutartį tarp Lietuvos Respublikos ir Rusijos Federacijos dėl tarpvalstybinių santykių pagrindų.

1991–1993 m. Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo Informacijos ir analizės centro vedėjas.

1993 m. įkūrė pirmąjį Lietuvoje ryšių su visuomene konsultacinį centrą ir iki 1996 m. lapkričio mėn. jam vadovavo.

1996–2000 m. – Lietuvos Respublikos Seimo narys, 1999–2000 m. Užsienio reikalų komiteto pirmininkas, Europos reikalų komiteto pirmininko pavaduotojas.

Nuo 2004 m. iki dabar Lietuvos Respublikos Seimo narys, Užsienio reikalų komiteto narys, 2004–2008 m. Užsienio reikalų komiteto pavaduotojas, 2008–2010 m. Seimo Užsienio reikalų komiteto pirmininkas, nuo 2010 m. vasario 11 d. – Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministras.

Išsamesnė biografija: www.urm.lt; www.lrs.lt (Seimo nariai)

Emanuelis ZINGERIS

Gimė 1957 m. Kaune. 1981 m. baigė Vilniaus valstybinį universitetą, įgijo filologo kvalifikaciją.

1988–1990 m. Sąjūdžio* Seimo narys, Sąjūdžio tarybos narys.

Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras***.

1990–1992 m. Lietuvos Respublikos Aukščiausios Tarybos – Atkuriamojo Seimo deputatas, Užsienio reikalų komisijos narys.

1990–1991 m. Užsienio reikalų komisijos pirmininkas. Valstybinės delegacijos deryboms su SSRS narys.

1991 m. liepos 29 d. dalyvavo oficialioje delegacijoje pasirašant Sutartį tarp Lietuvos Respublikos ir Rusijos Federacijos dėl tarpvalstybinių santykių pagrindų.

1992–2000 m., nuo 2004 m. iki dabar Seimo narys. Nuo 1998 m. Tarptautinės komisijos nacių ir sovietinių okupacinių režimų nusikaltimams Lietuvoje įvertinti pirmininkas.

Nuo 2008 m. Europos reikalų komiteto narys, Seimo delegacijos Europos Tarybos Parlamentinėje Asamblėjoje pirmininkas, 2008–2010 m. Lietuvos Respublikos Užsienio reikalų komiteto narys, nuo 2010 m. vasario 11 d. Užsienio reikalų komiteto pirmininkas, nuo 2010 m. Seimo delegacijos Lietuvos Respublikos Seimo, Lenkijos Respublikos Seimo bei Senato ir Ukrainos Aukščiausiosios Rados narių Asamblėjos Pirmininko pavaduotojas.

Išsamesnė biografija: www.lrs.lt (Seimo nariai)

Prof. Fiodoras ŠELOVAS-KOVEDIAJEVAS

Gimė 1956 m. Maskvoje, Rusijoje. 1978 m. baigė Maskvos valstybinio universiteto Filologijos fakulteto klasikinės filologijos senovės graikų ir lotynų kalbų studijas.

1983 m. apgynė disertaciją tema „Bosforo valstybės susidarymas“.

1990–1993 m. Rusijos Federacijos Aukščiausiosios Tarybos deputatas.

1990–1991 m., 1993 m. – Rusijos Federacijos Aukščiausiosios Tarybos Tarprekšinių santykių, regioninės politikos ir bendradarbiavimo komisijos pakomitečio pirmininkas. Konstitucijos komisijos narys.

1991–1992 m. Rusijos Federacijos užsienio reikalų ministro pirmasis pavaduotojas, atsakingas už ryšius su SNG valstybėmis; Rusijos Federacijos Prezidento Boriso Jelcino specialusis atstovas.

1992 m. gegužės 4 d. Lietuvos Respublikos Aukščiausioje Taryboje pasirašė Protokolą dėl pasikeitimo 1991 m. liepos 29 d. Sutarties ratifikavimo raštais.

Valstybinio universiteto – Aukštosios ekonomikos mokyklos Politologijos fakulteto profesorius.

Šiuo metu Rusijos viešosios politikos centro tyrimų vadovas ir direktorius.

Prof. Vytautas LANDSBERGIS

Gimė 1932 m. Kaune. 1955 m. baigė Valstybinę konservatoriją Vilniuje. 1969 m. apgynė disertaciją tema „M. K. Čiurlionio kompozitoriaus kūryba“, 1994 m. apgynė habilituoto daktaro disertaciją.

1978–1990 m. Lietuvos muzikos akademijos profesorius.

1988 m. birželio 3 d. išrinktas į Sąjūdžio* iniciatyvinę grupę.

1988–1990 m. Sąjūdžio Seimo narys, Sąjūdžio Seimo tarybos pirmininkas.

1989–1990 m. SSRS liaudies deputatas**.

Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras***.

1990–1992 m. Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo Pirmininkas, pagal Laikinąją Konstituciją aukščiausiasis valstybės pareigūnas – valstybės vadovas.

1990–1992 m. vienas iš Baltijos valstybių tarybos vadovų, 1990–1991 m. – Valstybinės derybų su SSRS delegacijos pirmininkas.

1991 m. liepos 29 d. pasirašė Sutartį tarp Lietuvos Respublikos ir Rusijos Federacijos dėl tarpvalstybinių santykių pagrindų ir 1992 m. gegužės 4 d. Protokolą dėl pasikeitimo 1991 m. liepos 29 d. Sutarties ratifikavimo raštais, taip pat dalyvavo pasirašant 1992 m. Susitarimą su Rusija dėl Rusijos kariuomenės išvedimo, Lietuvos vardu pasirašė Europos Chartiją ir Žemės Chartiją.

1991 m. jam paskirta Norvegų tautos taikos premija.

1992–2004 m. Lietuvos Respublikos Seimo narys, Lietuvos Respublikos Seimo delegacijos Europos Tarybos Parlamentinėje Asamblėjoje ir Lietuvos Respublikos Seimo delegacijos Baltijos Asamblėjoje narys. 1996–2000 m. Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininkas.

2004 m. išrinktas Europos Parlamento nariu, Europos Parlamento Europos liaudies partijos (krikščionių demokratų) grupės narys, šios grupės biuro narys, Europos Parlamento Užsienio reikalų komiteto, Saugumo ir gynybos pakomitečio narys, Teisės reikalų komiteto nario pavaduotojas.

Išsamesnė biografija: www.landsbergis.lt

Laurynas KASČIŪNAS

Gimė 1982 m. Vilniuje. 2006 m. baigė Tarptautinių santykių ir politikos mokslų institutą.

Nuo 2006 m. studijuoja politikos mokslų doktorantūroje.

Nuo 2007 m. Vilniaus universiteto Tarptautinių santykių ir politikos mokslų instituto dėstytojas.

2007–2008 m. savaitraščio „Veidas“ užsienio politikos skyriaus redaktorius.

2008–2009 m. Vši Rytų geopolitikos studijų centro direktorius, Vši Rytų Europos studijų centro Politikos analizės ir tyrimų skyriaus vedėjas.

Nuo 2009 m. Lietuvos Respublikos Seimo Pirmininko patarėjas.

Prof. Zenonas BUTKUS

Gimė 1951 m. Skuodo r. 1979 m. baigė Vilniaus universiteto Istorijos fakultetą. 1989 m. apgynė istorijos mokslų kandidato disertaciją, šiuo metu humanitarinių mokslų daktaras.

Nuo 1979 m. Vilniaus universiteto dėstytojas, 1993–2002 m. Istorijos fakulteto prodekanas, nuo 2002 m. Istorijos fakulteto dekanas, profesorius, Naujosios istorijos katedros vedėjas.

Darbu sritys – XX a. Baltijos šalių tarptautinė padėtis ir užsienio politika, diplomatijos istorija, istoriografija, Sovietų ir Vokietijos diplomatinis bendradarbiavimas.

Prof. Jurijus AFANASJEVAS

Gimė 1934 m. Minoje, Uljanovsko regione, Rusijoje. 1957 m. baigė Maskvos universitete istorijos studijas. 1981 m. Socialinių mokslų akademijoje įgijo socialinių mokslų (istorijos) daktaro laipsnį, nuo 1995 m. Rusijos humanitarinių mokslų akademijos tikrasis narys.

Nuo 1986 m. Maskvos valstybinio istorijos ir archyvistikos instituto vadovas.

1988 m. klubo „Maskvos tribūna“ – inteligentų visuomeninės organizacijos biuro narys, Rusijos istorijos švietimo ir žmogaus teisių draugijos „Memorial“ vienas iš pirmininkų.

1989–1992 m. SSRS liaudies deputatas**, 1989 m. vienas iš opozicinės Tarpreigiosinės deputatų grupės SSRS liaudies deputatų suvažiavime organizatorių.

1991–1992 m. judėjimo „Demokratinė Rusija“ pirmininkas. 1991–1993 m. Rusijos Federacijos liaudies deputatas. Sovietinės visuomenės destalinizavimo ir objektyvaus istorinės praeities įvertinimo iniciatorius.

Daug prisidėjęs prie Lietuvos Nepriklausomybės įtvirtinimo tarptautinėje arenoje bei Lietuvos laisvės gynime.

1991–2003 m. Rusijos humanitarinio universiteto įkūrėjas ir rektorius.

Nuo 1997 m. Rusijos Federacijos UNESCO reikalų komisijos narys, 1999 m. Jungtinių Tautų taikos universiteto narys.

1998–2005 m. Tarptautinės komisijos nacių ir sovietinio okupacinių režimų nusikaltimams Lietuvoje įvertinti narys.

2003–2006 m. Rusijos humanitarinio universiteto prezidentas, Akademinių tarybos pirmininkas.

Išsamesnė biografija: www.yuri-afanasiev.ru/english.html

Nikolajus MEDVEDEVAS

Gimė 1933 m. Kaune. 1956 m. baigė Kaliningrado aukštąją karinę jūreivystės mokyklą, šturmanas.

1988–1990 m. Sąjūdžio* Seimo narys, Sąjūdžio Kauno tarybos narys. Laikraščio „Kauno aidas“ redakcinės kolegijos narys.

1989–1990 m. SSRS liaudies deputatas**, tarpreigioninės deputatų grupės narys, ryšininkas tarp demokratinių judėjimų grupių.

1990–1992 m. Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo deputatas.

1991 m. liepos 29 d. dalyvavo oficialioje delegacijoje pasirašant Sutartį tarp Lietuvos Respublikos ir Rusijos Federacijos dėl tarpvalstybinių santykių pagrindų, 1991 m. rugpjūčio 20 d. įteikė Rusijos Federacijos Prezidentui Borisui Jelcinui 1991 m. rugpjūčio 19 d. Aukščiausiosios Tarybos nutarimą dėl šios sutarties ratifikavimo.

1992–2004 m. Seimo narys, Parlamentinės ryšių su Rusijos Federacija grupės pirmininko pavaduotojas.

Nuo 2009 m. Lietuvos Nepriklausomybės Akto signatarų klubo narys.

Išsamesnė biografija: www.lrs.lt (Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo deputatai)

Valdemaras KATKUS

Gimė 1958 m. Kaune. 1981 m. baigė Kauno technologijos universitetą.

1988–1990 m. Sąjūdžio* Kauno iniciatyvinės grupės narys, Sąjūdžio Kauno tarybos narys, Sąjūdžio Seimo narys, „Kauno Aido“ redakcijos narys. Seimo narys.

Lietuvos Nepriklausomybės Akto signataras***.

1990–1992 m. Lietuvos Respublikos Aukščiausiosios Tarybos – Atkuriamojo Seimo deputatas, 1990–1991 m. Užsienio reikalų komisijos narys.

1990–1991 m. Lietuvos Respublikos Parlamentinės Vyriausybės komisijos konsultacijoms su RTFSR narys, 1991–1993 m. Lietuvos Respublikos valstybinės derybų su Rusijos Federacija delegacijos narys, Lietuvos Respublikos valstybinės derybų dėl sienų su Rusijos Federacija delegacijos vadovas.

1991 m. Helsinkio viršūnių susitikimo delegacijos vadovas.

1990–1993 m. Lietuvos Respublikos užsienio reikalų ministro pirmasis pavaduotojas.

1991–1992 m. delegacijos sugrąžinant Lietuvos aukso atsargas vadovas.

Nuo 1992 m. Lietuvos Respublikos ambasadorius specialiosioms misijoms Lietuvos delegacijos Europos saugumo ir bendradarbiavimo konferencijoje.

1994–2011 m. dirbo bankuose, investicinėse bendrovėse, naujienų agentūroje ELTA.

Nuo 2005 m. nepriklausomas finansų investuotojas ir analitikas.

Parašė 6 mokslines knygas.

Išsamesnė biografija: <http://kovo11.lrs.lt>

* 1988 m. birželio 3 d. buvo įkurtas Lietuvos Persitvarkymo Sąjūdis (1988–1990 m. vartotas ir trumpasis jo pavadinimas *Sąjūdis* arba santrumpa LPS). 1990 m. balandžio 20 d. II Sąjūdžio suvažiavime pavadinimas pakeistas į Lietuvos Sąjūdį.

1988 m. birželio 3 d. išrinkta Sąjūdžio iniciatyvinė grupė iš 35 asmenų. 1988 m. birželio–spalio mėn. Lietuvos miestuose ir rajonuose kūrėsi Sąjūdžio iniciatyvinės grupės (1988 m. birželio 10 d. Kaune susikūrė Sąjūdžio iniciatyvinė grupė), 1988 m. spalio 22–23 d. įvyko Steigiamasis suvažiavimas, išrinktas Sąjūdžio Seimas (220 asmenys) ir Sąjūdžio Seimo taryba (35 asmenys). 1988 m. lapkričio 25 d. Sąjūdžio Seimo tarybos pirmininku išrinktas Vytautas Landsbergis.

** 1989 m. kovo 26 d. Sąjūdžio kandidatai triuškinamai prieš komunistų partiją laimėjo rinkimus į SSRS liaudies deputatus (36 mandatai iš 42 atiteko Sąjūdžio atstovams). 1989 m. gruodžio 24 d. II SSRS liaudies deputatų suvažiavime Stalino ir Hitlerio (Molotovo–Ribentropo) slaptieji protokolai buvo pripažinti niekiniais. Tai pavyko pasiekti kartu su Estijos, Latvijos liaudies frontų remtais SSRS liaudies deputatais, Tarpreigioninės grupės nariais ir kitais demokratinius procesus remiančiais deputatais. Aukščiausiojo lygio tuometė SSRS institucija pripažino, kad Baltijos valstybių buvimas SSRS sudėtyje neteisėtas ir nepagrįstas su visais iš to atsirandančiais padariniais.

*** 1990 m. kovo 11 d. 22.44 val. Lietuvos Respublikos Aukščiausioji Taryba (jos daugumą sudarė Sąjūdžio remti deputatai) atkūrė Lietuvos Nepriklausomybę. Už Aktą dėl Lietuvos nepriklausomos valstybės atstatymo balsavo 124 Aukščiausiosios Tarybos deputatai, 6 deputatai susilaikė.